

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ГОДИНА XXXIV — БРОЈ 38

БЕОГРАД, 8. ЈУЛ 1978.

Цена појединачног броја 16 динара.
Годишња претплата 300 динара
Рок за рекламије 10 дана

337

На основу члана 337. став 1. тачка 12. Закона о извршењу кривичних санкција („Службени гласник СРС”, бр. 26/77), републички секретар за правосуђе и општу управу, доноси

УПУТСТВО

О ПОСТУПКУ ИЗВРШЕЊА СМРТНЕ КАЗНЕ

1. Овим упутством ближе се прописује поступак извршења смртне казне.

2. Пре извршења смртне казне, председник надлежног окружног суда (у даљем тексту: председник суда) дужан је да утврди да не постоје законске сметње да извршење смртне казне.

3. Са извршењем смртне казне увек ће се застани док трају разлози због којих се по закону смртна казна не може извршити.

Кад председник суда утврди да је у току поступак помиловања или поступак поводом ванредног правног лека, због чега је извршење смртне казне одложено, наредиће да се са извршењем смртне казне застане до окончања тог поступка.

У случају из става 1. ове тачке, застане се са извршењем смртне казне и над осталим лицима осуђеним на смртну казну у истој пресуди.

4. Кад председник суда утврди да смртна казна није укинута или замењена актом амнистије или актом помиловања или одложена поводом ванредног правног лека, одредиће, по потреби, једног или више лекара ради утврђивања здравственог стања осуђених лица, а ако је осуђена жена и ради утврђивања да ли је бременита.

Лекарски преглед, по правилу, обавља се у затвору у коме се налази осуђени ако је то неопходно у Казнено-правномому — Болници.

Лекар који је обавио преглед доставља председнику суда писмени налаз и мишљење.

5. Кад лекар утврди да код осуђеног постоје знаци тешког телесног или душевног обобљења или да је осуђена жена бременита или се утврди да није протекао рок од годину дана по порођају, председник суда доноси решење да одлагање извршења смртне казне до престанка узрока који су довели до одлагања извршења смртне казне.

Ако је донето решење о одлагању смртне казне из разлога наведених у ставу 1. ове тачке, о овоме ће се обавестити органи овлашћени да по службеној дужности покрећу поступак за измену казне односно за употребу ванредног правног лека, бранџицад осуђени.

6. Кад председник суда утврди да не постоје законске сметње да извршење смртне казне, доноси решење о образовању Комисије за извршење смртне казне (у даљем тексту: Комисија).

Комисију сачинавају: судија окружног суда који је истовремено и председник Комисије, окружни јавни тужилац, управник окружног затвора односно затвора у коме се налази осуђено лице и лекар. Комисија има записничара.

Приликом одређивања дана извршења смртне казне треба водити рачуна о времену које је Комисији потребно да изврши припремне радње, које не може бити дуже од три дана од дана кад је председник суда утврди да су испуњени законски услови за извршење смртне казне.

7. Председник суда предаје председнику Комисије списак потребне за извршење смртне казне и обавештава га писмено, да не постоје сметње за извршење смртне казне као и о извршеним припремама.

Председник суда обавештава надлежни орган унутрашњих послова о времену и месту извршења смртне казне ради одређивања потребног броја рад-

ника милиције који ће извршити казну и обезбедити место извршења.

О времену и месту извршења смртне казне председник суда обавештава и бранџица осуђеног лица, који може присуствовати извршењу смртне казне.

8. Дванаест часова пре времена одређеног за извршење смртне казне, осуђеном ће председник суда саопштити да правоснажна пресуда којом је изречена смртна казна није укинута, да смртна казна није замењена актом амнистије или актом помиловања и да је одбјежан захтев да ванредно ублажење казне, а потом га упознаје са могућносту да тражи одлагање извршења за 24 часа и саопштава му време извршења смртне казне.

О одлагању извршења смртне казне из става 1. овог члана председник суда доноси решење о чему обавештава Комисију, осуђеног, бранџицу и орган унутрашњих послова.

По саопштењу времена одређеног за извршење смртне казне, председник суда одобрава осуђеном да се састане са члановима породице и са бранџицем. Председник суда може одобрити осуђеном да се састане и са другим лицима, као и да удовољи његовим другим оправданим захтевима.

9. Комисија се састаје у затвору у коме се налази осуђено лице, најкасније два часа пре времена одређеног за извршење смртне казне.

Комисија је дужна да утврди идентитет осуђеног лица, а ако посумња у идентитет, одлаже извршење смртне казне и о томе обавештава председника суда.

10. Осуђени се у присуству Комисије, предаје у затвору радничима милиције одређеним за извршење смртне казне.

Спровођење осуђеног од затвора до места извршења казне, као и све друге припремне радње везане за извршење смртне казне, врше радници милиције.

11. Смртна казна извршава се стрељањем без присуства јавности, рано ујутру, по правилу, ван насеља.

Ако је истом пресудом више лица осуђено на смртну казну, казна се извршава појединачно, по реду којим су осуђени наведени у пресуди, без присуства осталих на смрт осуђених.

Радници милиције обезбеђују место одређено за извршење смртне казне и забрањују приступ непозваним лицима.

12. Председник суда може дозволити да извршењу смртне казне изузетно присуствују и научни радници који имају научни интерес за то.

13. Председник Комисије издаје налог старешини групе милиционара да се казни изврши. Старешина милиционара наређује да се осуђено лице веже за одређени предмет и да му се преко очију веже марама.

Казну извршава група од најмање осам радника милиције који су снабдевени пушкама од којих је једна половина снабдевена са бојевим а друга маневарском мунцијом. Расподела пушака врши се на тај начин да се не зна који је радник милиције добио пушку са бојевом мунцијом.

Старешина групе милиционара поставља радничке милиције на одређено одстојање од осуђеног и издаје команду да пушчане. Стрељање се врши истовремено пуштањем из свих пушака.

Кад лекар констатује да је смрт наступила, сматра се да је смртна казна извршена.

14. О извршењу смртне казне Комисија саставља записник који потписују чланови Комисије и записничар. Записник садржи: место, дан и час састављања записника, податке о решењу којим је Комисија одређена и имена чланова Комисије и записничара, име и адресу бранџица ако је присуство вад извршењу смртне казне, личне податке о осуђеном

8. јул

ном л
основу
услови
кад је
смрт н

А
лица
њихов
15
прави
ду са

О
ник ко
Запис
ка и м
крема
са пеп

16.
вршен
крема
на каз
крема
О
одлага
правос

17.
прису
лником
ју се с

Пр
прису
везу и
штењу

На
податк
сврхе
јама на
цу се р

18.
вољено
Из
ставни
ти само

19.
дана об
листич

У Беог

338

Суд
ност у
Закона
гласник
ним оп
послова
јуби исп
од 7. ма

О ПОС.

Пол
даба о у
динстич
ничке к
функциј

јул 1978.

бездели
не казне
осуђеног
у смртне

југ за из-
ник суда
е изрече-
зана није
ловаша и
казне, а
одлагање
изврше-

з става 1.
ве о чему
и орган

извршење
увеном да
ранојем.
да се са-
њи његово-

се нала-
е времена

ет осуђе-
аже извр-
председни-
предаје у
а изврше-

еста извр-
шње вез-
ници мили-

њањем без
пу, ван на-

суђено на
инично, по
и, без при-

дређено за
ступ непо-

да изврше-
научни ра-

г старешини.
Старе-
јо лице ве-
очију ве-

ам радника
д којих је
друга мане-
риши се на
лиције до-
вља радни-
осуђеног и
врши исто-

упила, сма-

ија састав-
нице и за-
и час са-
у којим је
исије и за-
присуство-
ке о осуђе-

8. јул 1978.

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК СРС

Број 30 — Страна 1747

ном лицу, податке о пресуди и другим списима на основу којих је утврђено да су испуњени законски услови за извршење смртне казне, место, дан и час кад је казна извршена, констатацију лекара да је смрт наступила и час кад је наступила смрт.

Ако су извршењу смртне казне присуствовала и лица из тачке 12. овог упутства у записнику се уносе њихова имена, занимање и адреса.

15. Постмртни остаци осуђеног сахрањују се, по правилу, на гробљу у месту извршења казне у складу са прописима о сахрањивању.

О сахрању осуђеном Комисија саставља записник који потписују чланови Комисије и записничар. Записник садржи: место и час састављања записника и место и време где је извршена сахрана односно кремација, а у случају кремације и место где је урна са пепелом остављена.

16. Председник Комисије предаје записник о извршењу смртне казне у записнику о сахрани односно кремацији председнику суда истог дана кад је смртна казна извршена односно обављена сахрана или кремација.

О извршењу смртној казни председник суда без одлагања обавештава Републички секретаријат за правосуђе и општу управу.

17. Подаци које службена и друга лица која су присуствовала извршењу смртне казне, сазнају приликом или поводом извршења смртне казне, сматрају се службеном тајном.

Председници Комисије упознаће лица која су присуствовала извршењу смртне казне на ову обавезу и то упозорење ће се унети у записник о извршењу смртне казне.

Научни радњаци из тачке 12. овог упутства могу податке из става 1. ове тачке користити у научне сврхе и објавити у стручним и научним публикацијама на такав начин, да се не може знати о ком лицу се ради.

18. Приликом извршења смртне казне није дозвољено фотографисање и тоњско снимање.

Информације о извршењу смртне казне представницима представа јавног информисања може дати само председник суда.

19. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

Број 24-301
У Београду, 19. Јуна 1978. године

Републички секретар,
Миодраг Трифуновић, с. р.

338

Суд удруженог рада Србије, испуњавајући дужност установљену одредбом члана 23. тачка 3. Закона о судовима удруженог рада („Службени гласник СР Србије“ бр. 32/75) да својим самоуправним општим актом утврди правила о унутрашњем пословању основних судова удруженог рада, уређујући истовремено и своје пословање, у седници Суда од 7. марта 1978. године, донео је

ПРАВИЛА

О ПОСЛОВАЊУ СУДОВА УДРУЖЕНОГ РАДА У СРБИЈИ (СУДСКИ ПОСЛОВНИК)

Полазећи од уставних начела и законских одредби о уређењу и узлоzi самоуправних судова у јединственом систему власти и самоуправљања радничке класе, ова правила намењена су остваривању функција судова удруженог рада.

Извршење судске функције у самоуправном систему усмерено је на заштиту, учвршење и развој самоуправног друштвено-економског и социјалног положаја радника, који се према Закону о удруженом раду заснива на слободном удружењу, споразумевању и договорању, у односима самоуправне демократске повезаности, узајамне зависности, одговорности и солидарности радника и њихових једнаких права у погледу представа за производњу у друштвеној својини, управљавања радом, слободног преузимања обавеза и остваривања свог личног, заједничког и друштвеног, материјалног и моралног интереса.

У остваривању ове заштите, делују и самоуправни судови, који су, као самостални друштвени органи, део друштвене самозаштите.

Судови удруженог рада дејују у заштити самоуправних организованих основних организација удруженог рада и других облика удружењавања рада и представа, као друштвени органи уређују спорове односе и решавају спорове из друштвено-економских и других самоуправних односа, који су им Законом стављени у надлежност.

Носиоци судске функције у судовима удруженог рада су радници у удруженом раду, који у узлоzi самосталних и независних судија, одговорно остварују уставност и законитост и истовремено обезбеђују класне интересе радника и радних људи у удруженом раду.

Класни интереси слободно удружених радника у самоуправном друштву, највише се непосредно изражавају у правилној примени самоуправних општих аката, које радници доносе личним изјашњавањем и учешћем у раду делегатских скupština. Судови удруженог рада, имају задатак да учвршију свест о постојаности самоуправних општих аката, као извора права и да тако допринесу изградњи самоуправног права.

Одговорност судија у судовима удруженог рада претпоставља да је, у оквирима утврђене надлежности и законитог поступка, рад судова удруженог рада у потпуности отворен свим радницима у удруженом раду, као и најширој јавности.

Посебна одговорност судија у судовима удруженог рада испољава се у решавању спорних односа о којима, према досадашњем развијену норми самоуправног права, нема потпуних или близких правила и решење спора произилази из радничке правне свести о употребљавању слободних самоуправних односа у удруженом раду, или из правила морала самоуправног социјалистичког друштва.

Полазећи од права радника да и путем суда удруженог рада решавају спорове из друштвено-економских и других самоуправних односа, ова правила треба у целини да успоставе функционално јединство судова удруженог рада, у том смислу да се одушевљавање у њима што више повеже са процесима одушевљавања у удруженом раду, чиме ће се, истовремено, судови удруженог рада изграђивати у савремену демократску и самоуправну судску институцију.

Изложеним смерницама у примене ових правила одговара да у њима, заједно са одредбама о унутрашњем пословању основних судова удруженог рада, нађу своје место и одредбе о пословању Суда удруженог рада Србије.

ДЕО ПРВИ

ОПШТА ПРАВИЛА

Члан 1.

Овим правилима ближе се уређују начин рада и унутрашња организација свих судова удруженог рада у Србији.

Сврха је ових правила да поједностави, разјасне и уједначе поступање у свим судовима удруженог рада у Србији.